63ste Jaargang No. 5031

DAGBLAD

Vrijdag 7 Februari 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2.50 gld; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE: Tel. 1858; P. bus 8, Willemstad Adres: Conscientiesteeg 27.

[illegible] steeg 29, telefoon 1550: Postbus 80, Willemstad N.W.I Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad, tel: 38

Veiligheidsraad op dode punt

Rusland: „Ontwapenen eerst"
Amerika: „Beveiligen eerst"

OVER HET DODE PUNT HEEN?

In het debat van de Verenigde Landen over de mogelijkheden van ontwapening kwam enige verbetering. Het debat werd voor een tijdje onderbroken om de Sovjet-gedelegeerden de kans te geven hun standpunt eens in persoonlijke gesproken uiteen te gaan zetten. Men besloot tot deze procedure toen men na twee dagen in het zes-landen-comité wel inzag, dat men toch niet verder kwam.

Men hield om 15 uur op met vergaderen en besloot de dag van morgen maar open te laten. Men weet nog niet wanneer Austin en Gromyko samen zullen komen. Austin Warren vertelde, dat hij wel met Gomyko wilde onderhandelen, doch Gromyko verklaarde, dat hij toch niet veel hoop had in een dergelijk soort van onderhoud. Men is het op verschillende punten wel eens geworden, doch men zit nog met de quaestie: wat te dox met de voorgestelde ontwapeningscommissie naast de commissie ter controle van de automaire energie (New York, (AP) 7.2).

ARANHA HIELD EEN REDE.

De nieuwe vertegenwoordiger van Brazilië bij de Veiligheidsraad Aranha hield bij een lunch hem ter ere aangeboden door de internationale kamer van koophandel een rede, waarin hij liet uitkomen dat de civilisatie in de tropische land, een werk is dat de naties in samenwerking moeten volbrengen. Hij liet uitkomen dat de Pan Amerikaanse gedachte juist de mogelijkheid schiep om deze gedachte werkelijkheid te doen zijn. (Washington, (AP) 6.2).

SARAGAT MAG NIET AFTREDEN.

Uit Rome wordt bericht, dat de kamer het ontslag van Saragat als voorzitter van de kamer niet wil aannemen. Hij trad op 12 Jan. jl. af bij de scheuring in de socialistische partij toen het ging over het al of niet samenwerken met de communistische partij. De motie waarbij men dit ontslag weigerde te accepteren vond steun bij de communisten. Vandaag zal Saragat er op antwoorden. (Rome, (AP) 6.2).

PALESTINA.

Uit regeringskringen weet men te melden, dat de Minister van Buitenlandse Zaken van Engeland, Bevin, bang is voor een Heilige Oorlog van de Arabieren in Engeland en Attlee heeft daarom in allerijl weer bijeenkomsten belegd om de quaestie alsnog op te lossen. De vertegenwoordigers der Joden hielden hun tweede bijeenkomst met Bevin en den Secretaris van Koloniën (Londen, (AP) 7.2).

JOEGOSLAVIË.

Uit Parijs wordt gemeld, dat een Noordamerikaans legerblad mededeelde, dat Joegoslavië het vredesverdrag met Italië niet zal ondertekenen. Men heeft als datum voor tekening Maandag 10 Februari vastgesteld. Men zal de houding door den gezant in Noord-Amerika bij de Verenigde Landen bekendmaken (Parijs, (AP) 7.2).

BRITS-ENGELSE ALLIANTIE.

Ook de communistische partij is het in rincie eens metp eijA is het, in principe eens met de nieuwe Brits Engelse alliantie, doch men meent volgens een verklaring van het partijbureau, dat men eerst zich zeker moet stellen t.o.z. van de kolenvoorziening en de Ruhrquaestie wil men in de toekomst niet meer in de onmogelijkheid verkeren, die rechten tegen Duitsland op te vorderen. (Parijs, (AP) 6.2).

GRACE MOORE.

Grace Moore de bekende operazangeres die bij het droeve ongeval in Denemarken om het leven kwam zou van plan geweest zijn volgens „Time", om bij haar terugkeer in de Verenigde Staten tot het Katholiek geloof over te gaan. Hieromtrent meldt het bekende tijdschrift uit Porto Rico „El Piloto", dat toen zij bij haar verblijf in Rome daarover ondervraagd werd in Mei van het vorig jaar, zij toegaf tot het Katholiek geloof te willen overgaan, echter wilde zij eerst zich door nog verdere studie zich klaar maken voor een dergelijke stap. Zij was van plan bij haar komst naar Rome in September van het vorig jaar tot het katholiek geloof over te gaan zij kwam toen naar Rome om in de opera enkele concerten te geven. Na haar bezoek bij den Paus zeide ze, dat dát bezoek het meest ontroerden moment van haar leven was. Zij zag hoe de Paus op de hoogte was van al de wereldproblemen en zag dat de H. Vader niets wilde dan goed doen voor de mensen. Zij scchonk de opbrengst van haar concerten in Rome weg aan de liefdadige instellingen. We hopen, dat zij haar plan heeft doorgevoerd en dat het eeuwig licht voor Haar is opgegaan en zij kan zingen voor de troon van God.

CONFERENTIE MET ARGENTIJNEN.

Men meldt uit Washington, dat de nieuwe secretaris Marshall een conferentie had met de Argentijnse gezant Ivanissevich.

Men sprak op deze conferentie volgens de Argentijnse gezant over de wereldproblemen, doch de gezant was niet genegen in de tails te treden, doch men sprak niet zielig over de zgn. agenten van de as, wel vertelde hij nog dat men de toestand van Europa besprak en hoe men in de voedsel situatie van Europa te hulp zou kunnen komen".

„Ik lieg niet als ik zeg, dat we alléén maar spraken over de wereldproblemen, heus dan vertel ik de waarheid".

Toen men vroeg over wapenleverantie, zei hij dat men in Argentinië de geweren alleen maar gebruikte om hazen te schieten en verder hebben we geen geweren nodig. (Washington, (AP) 6.2).

Z. H. DE PAUS TOT CUBA.

Z. H. de Paus zal op 22 Febr. a.s. een radio-rede houden tot het volk van Cuba bij gelegenheid van het nationaal Eucharistische congres, dat men in die dagen zal houden te Havanna. (Vaticaanstad, (AP) 6.2).

PORTO RICO STUURT ONDERWIJZERS.

De president van de senaat Luis Mnoz Marin verklaarde dat Porto Rico er in geinteresseerd is om studenten naar de universiteiten van Amerika te sturen, zo krijgt men betere leerkrachten. (New York, (AP) 6.2).

BEZOEK AAN PORTO RICO.

Twintig senatoren van de Verenigde Staten zullen een bezoek [illegible] zullen de reis p 17 Febr. aanvangen en per transport vliegtuig reizen. (Porto Rico, (AP) 6.2).

PRINSES MARGARETH ROSE SCHOOT DE ROOS.

Op de lange reis naar Zuid-Afrika nam de Engelse Konink lijke familie ook deel aan de dekspelen om de tijd wat te korten. Prinses Margareth Rose, die nog nooit een geweer in haar handen had gehad, nam ook deel aan het schijfschieten. Ze schoot de roos (Londen, (AP) 6.2).

SANTO DOMINGO.

Op de eerste sociale week voor het Caraïbische gebied sprak de heer Kroon voor Curaçao hij zette de toestanden op Curaçao uiteen. Zijn speech vond veel bijval. Voor hem sprak Pater Albrink CRss., die de moeilijke toestanden in Suriname uiteenzetten en zijn mooi sociaal werk nader kon toelichten.

De heer Kroon werd gekozen tot lid van de coördinatie-commissie van de sociale week. De stemming onder de leden is buitengewoon, doch soms vervallen vooral de Spaanse inleiders in te uitgebreide besprekingen die de tijd van het debat tot een minimum beperken, dit wordt zeer betreurd.

De samenwerking is goed. De papierfabrieken van Santo Domingo voorzagen de deelnemers van het congres gratis van papier. Ze kunnen aantekeningen maken zoveel als ze maar willen.

OP CURAÇAO?

Men meldt uit Amsterdam dat de Bataafse oliemaatschappij besloten heeft een plastic fabriek op te richten, doch men gaf geen aanwijzing, waar deze fabriek zal zal gevestigd worden (Aneta, 6.2).

NOGMAALS KASTRUP.

Het Deense gerechtshof heeft officieel uitgemaakt dat het ongeluk te Kastrup te wijten is aan roerklampen. (Aneta, 6.2).

VOL VERWACHTING.

Heel Nederland prepareert zich op de geboorte van de Oranjetelg. Deputaties uit het gehele land zullen meedoen aan de Oranjetocht naar Baarn ter tekening van de felicitaties-registers. De Oranje trein zal de Hagenaars vol beladen met bloemen Baarnwaarts brengen. De atmospheer is het „Astoria Chalet" te Baarn, alwaar de Nederlandse en Buitenlandse journalisten de wacht houden, is geladen met electriciteit, terwijl een Aneta correspondent hedenmorgen meldde dat het grote moment nader kwam en het slechts nog een quaestie van dagen was.

In Nederlands Indië worden voorbereidingen getroffen teneinde de Nederlandse soldaten zo spoedig mogelijk van de blijde gebeurtenis in kennis te stellen.(Aneta, 6.2).

DELFTSE STUDENTEN ALS MIJNWERKERS.

De Delftse studenten hebben zich aangeboden om in de Limburgse mijnen te gaan werken gedurende de sluiting van de universiteiten. Dit hebben ze gedaan in verband met het grote gebrek aan kolen. (Aneta, 6.2).

VAN KLEFFENS TERUG.

Hedenmorgen is van Kleffens te den Haag teruggekeerd na in Amerika besprekingen voor de regering te hebben gevoerd. (Aneta, 6.2).

2400 MILITAIREN NAAR INDIË.

De Johan van Oldenbarneveldt vertrok vannacht met plus minus 2400 militairen naar Indië. (Aneta, 6.2).

ELFSTEDENTOCHT.

De elfstedentocht is vastgesteld op as. Zaterdag. (Aneta, 6.2).

PROF. ROMME.

Woensdag jl. vertrok prof. Romme uit Batavia. Hij was op 12 Jan. naar Indië gekomen om zich op de hoogte te stellen van de huidige situatie in Indië. (Batavia, Aneta, 6.2).

NEDERLANDSE EISEN.

De Haagse correspondent van het A.F.P. schrijft, dat het Nederlandse standpunt ten aanzien van Duitsland, zoals dat aan de conferentie van plaatsvervangers van de ministers van Buitenlandse Zaken zal worden voorgelegd, thans definitief bepaald is. De Nederlandse eisen ten aanzien van Duitsland, aldus zegt de correspondent, liggen voornamelijk op economisch gebied. Het herstel van de vroegere handelsbetrekkingen met Duitsland is onontbeerlijk voor het economisch herstel van Nederland. De aanspraken op grenswijzigingen komen op het tweede plan.

De Nederlandse regering verzoekt daarom een opleving van de Duitse economie te bevorderen, voorzover die zich verdraagt met de veiligheid van Europa. Die veiligheid zou volgens de Nederlandse regering gewaarborgd moeten worden door een federatief statuut voor Duitsland met een gecontroleerde centrale regering. De economische politiek van Duitsland zou gecoördineerde moeten worden in een tol-Unie, en eveneens onder contrôle moeten blijven. De te voeren uniformen economische politiek zou gebaseerd moeten worden op herstel van een vrij goederenverkeer, instelling van een louter fiscaal tarief en het tegengaan van dumping en kartelvorming.

Nederland maakt voorts, aanspraak op exploitatie van potasmijnen onder een exterritorialiteitsregeling, waarbij de gedolven producten als Nederlandse koopwaar beschouwd zouden moeten worden.

BERICHT VAN „DE TIJD".

Het is opmerkelijk hoe de Nederlandse kranten reageren op nieuws uit Curaçao. Het was een eerlijk woord van Prof. Logeman [illegible] toen hij zeide, dat men onder de kamerleden geen mensen aantreft die volkomen op de hoogte

Zouden er journalisten zijn die op de hoogte zijn? De tijd schreef aldus, toen Aneta de kranten daar wakker maakte met een zgn. cabinetsformatie?:

Naar Aneta uit welingelichte bron heeft vernomen, heeft de gouverneur van Curaçao, dr. P. Kasteel, op aanbeveling van de Staten aan den heer A. D. Jonckheer de opdracht gegeven een voorlopig cabinet te vormen. Dezelfde bronnen verklaarden, dat dit de eerste stap op de weg van hervorming van de politieke structuur van Curaçao in de richting van een grotere mate van autonomie betekent.

De heer Jonckheer behoort tot een bekende Curaçaose familie. Zijn broer is voorzitter van de democratische partij. Het bericht van de cabinetsformatie is met algemene instemming ontvangen, voegt Aneta er aan toe, maar „Amigoe di Curaçao" noemt in een hoofdartikel deze daad opmerkelijk en vraagt welk recht de Staten hebben den gouverneur een dergelijke stap aan te bevelen.

Deze uitlating van de „Amigoe" komt ons op onze beurt opmerkelijk voor, aangezien het blad tot dusverre het in deze richting voerende beleid van den heer Da osta Gomez opvallend gesteund heeft. — Red."

Men weet bij „de Tijd" meer, dat kan niet slechts komen omdat de hoofdredacteur de heer Kerstens hier op Curaçao was in zijn hoedanigheid van minister, doch dergelijke berichtgeving is wat sensationeel. De quaestie is dat de „Amigoe" natuurlijk voor een flinke wijziging is in het verouderde staatsregel systeem dat Curaçao nog kent anno 1947, doch het is logisch dat de „Amigoe" wel eens critische noten plaatst en niet zo maar ieder woord als onfeilbaar juist aanneemt. In een kleine gemeenschap kan men niet altijd verschillen naar voren brengen dat is niet goed, dat maakt het leven ongenietbaar, doch op gewichtige momenten, zoals we nu beleven, spreekt men natuurlijk wel.

Deze laatste opmerking naar aanleiding van de insinuatie als waar er zwenking in richting. Tensoltte op een afstand is het gemakkelijker schrijven als dichtbij, heren.

het nieuws van vandaag

De strijd duurt voort in Lake Success. Men heeft de vergadering maar gestopt en men nam een dag vacantie. Het haalt toch niets uit. Men hoopt dat de heren Gromyko en Warren Austin elkaar nergens zullen ontmoeten, zo op een boottochtje, of ergens in een park doch men verhoopt, dat ze het heus met elkaar eens zullen worden. Zulk een gesprek onder vier ogen moet dan toch de oplossing brenden. Journalisten moeten iedere dag nieuws hebben en toen ze er lucht van kregen dat Marshall bezoek had van de Argentijnse gezant met een bijna Russische naam kwamen ze allemaal voor de deur staan wachten. De gezant kon alléén maar meedelen dat hij over wereld-problemen had gesproken en toen de heren daaraan niet genoeg hadden wist hij hen nog mee te delen, dat hij niet de gewoonte had om te liegen. Hij kon de journalisten goed van het lijf houden, want toen men hem sprak over wapenings-leveranties wees hij er op, dat de Argentijnen geen geweren nodig hebben, ze hebben alléén maar geweren nodig om konijnen te schieten.

Het is een scherpe geest deze Invanissevech, in een rede onlangs gehouden voor een kamer van koophandel gaat hij de plichten na van de moderne staten een rede die getuigde van een ernst die veel van deze man doet verwachten. Het is te hopen dat er vrede kome tussen Amerika en Argentinië.

Er is in de wereldpers het bericht verschenen dat prinses Margareth Rose bij de dekspelen aan boord van het schip dat de Koninklijke familie naar Zuid Afrika brengt, de eerste prijs won bij het schieten. U begrijpt dan is er niet veel nieuws vandaag. Een ander telegram meldde, dat men de evenaar passeerde.

Bevin is beangstigd over de quaestie Palestina, men is bang voor de Arabieren, men meent, dat zij de heilige oorlog zullen uitroepen. We geven vandaag een overzicht van de ideeën der Joden zelf zoals die ons gisteren bij monde van de heer Stone op een persconferentie werden meegedeeld. Ook geven we het idee van de pers. Hoe tragisch dit conflict, dat wij zien in het licht van een achtergrond. Het probleem is wel dubbel tragisch na deze wereldoorlog vol ellende.

Onder de telegrammen was er ook een vandaag, waarin gesproken wordt van de oprichting van een plastic-fabriek voor de Bataafse. Zou die fabriek (men deelde er nog niet bij waar ze gevestigd zal worden) op Curaçao komen? Het zou een nieuw mooi toekomstbeeld voor Curaçao zijn. Van de olie tot de plastic!

De koude duurt nog voort in Nederland. Morgen is het elfstedentocht.

De parlementaire commissie vertrok naar de Bovenwinden. De taak van de commissie is wel zwaar, doch men wil gelijk wij gisteren publiceerden goed op de hoogte komen van al de problemen die hier zijn.

Op de sociale week in Santo Domingo sprak de heer Kroon voor Curacao, pater Albrinck voor Suriname.

Twee Plechtigheden

Gistermorgen om tien uur daalden op Hato neer drie Noordamerikaanse vliegtuigen, t.w. één bommenwerper en twee transportvliegtuigen. In het eerste vliegtuig zaten Generaal W. Bessell en Admiraal Nixon (Admiraal Munroe kon op het laatste ogenblik niet meer mede) met hun staf-officieren. In het tweede vliegtuig zat een muziekcorps en in het derde een sectie Noordamerikaanse Onderofficieren met een Portorikeinsen eersten luitenant als sectie-commandant. Van Hato gingen deze militairen naar Fort Amsterdam, waar zij door den Gouverneur werden ontvangen.

In het fort waren aanwezig: Zijne Excellentie de Gouverneur met Raad van Bestuur, de Parlementaire Commissie, het Corps Consulaire, de Missie-Overste, het Militaire Commando van Curaçao, leden van de Staten en verschillende andere burgerlijke en militaire autoriteiten. Verder waren er nog het muziekcorps van Scherpenheuvel en een sectie Schutters onder commando van Luitenant Van Kesteren.

Men stelde zich toen op voor de eerste ceremonie. Rechts van de Noordamerikaanse sectie stond de Noordamerikaanse vlag met vlaggewacht, terwijl de Nederlandse vlag links van de Nederlandse sectie werd geplaatst. Dit alles met front naar het Gouvernementshuis. Rechts en links terzijde stelden zich respectievelijk het Noordamerikaanse en Nederlandse muziekcorps op. Verder verliep de ceremonie volgens programma. De rede van den Gouverneur was als volgt:

„Generaal, Admiraal, Mijnheer de Consul-Generaal van de Verenigde Staten, Officieren, Soldaten van de Noordamerikaanse Strijdkrachten,

Leden van de Parlementaire Commissie,

Leden van het Corps Consulaire,

Leden van de Noordamerikaanse kolonie,

Leden van de Raad van Bestuur en van de Staten van Curaçao,

Dames en Heren,

Dit is een betekenisvolle bijeenkomst, en indien ik enige woorden moge spreken, dan kunnen dit slechts woorden van herinnering, dank en hoop zijn.

Toen de Noordamerikanen hier kwamen, waren wij allen getroffen door de geweldige krachtsinspanning van hun Natie. Zij kwamen over om alles te doen wat in hun macht stond om ons te helpen om de ontzaglijke onderneming, waarin ons Koninkrijk tegen zijn wil voor de zaak van het recht was gewikkeld tot een succesrijk einde te brengen.

Hoe vaak heb ik deze jonge mannen gadegeslagen, de bloem van Uw natie, zo kranig, zo enthousiast, met hun prachtige militaire houding, die bij honderden en duizenden naar Curaçao kwamen, om ons tegen een mogelijke agressie bij te staan en de zeewegen open te houden voor de Geallieerde Strijdkrachten, die over de gehele wereld vochten, noodzakelijke aanvoeren.

Ik dacht vaak aan het tehuis van deze mannen, hun vreemde omgeving hier, en ik moest er wel aan denken hoe wreed en tevens hoe wonderlijk het was dat zij hier waren.

Ik herinner mij niet slechts hun uitmuntende bevelvoerende officieren, Admiraal Oldendorff, Admiraal Robinson, Admiraal Chandler, Admiraal Beatty, maar ik kan mij vele gezichten van gemobiliseerde mannen voor de geest halen, die ik vermoedelijk zou herkennen, indien ik hen in een Noordamerikaanse stad zag, zoals één van Uw mannen mij herkende toen ik langs Broadway wandelde in New York.

Enigen van hen zijn hier gevallen; Gij neemt hun overblijfselen met U mede naar Uw grote land.

„They shall not grow old as we that are left grow old.
Age shall not weary, nor the years condemn,
At the setting of the sun and in the morning,
We will remember them."

Zij zullen in onze herinnering blijven. Curaçao zal hen niet vergeten.

Wij hebben het voornemen hun namen te vereeuwigen in het Franklin Delano Roosevelt Huis, dat Curaçao zal oprichten als de uitdrukking van onze dankbaarheid aan het volk van de Verenigde Staten, en als het symbool van onze duurzame vriendschap.

Ik verzoek U zo mogelijk de boodschap van onze dank aan de naaste familieleden van hen, die [illegible] Curaçao hebben gevonden over te brengen.

Zeventig jaar geleden zeide een van Uw grote mannen: „Wat er ook verder moge gebeuren, welke tegenspoed Uw land of het mijne ook moge overkomen, de vrede en vriendschap, die thans tussen onze beide naties bestaan, zullen voortduren, daar het mijn wens zal zijn om het te bestendigen."

Abraham Lincoln sprak over de Anglo-Amerikaanse vriendschap.

Sedert deze woorden werden uitgesproken, zijn Uw natie en de onze ook zijde aan zijde door de oorlog gegaan. Moge de vriendschap tussen de Verenigde Staten en Nederland bestendigd zijn. En mogen zij, die immer onze beide vlaggen zien, de Uwe en deonze in Washington en hier, de zowel aan Uw zijde als aan de onze in Washington en hier, wel bekende woorden herhalen:

„Lord God of Hosts be with us yet
Lest we forget, lest we forget."

Hierop antwoordde Generaal Bessell als volgt:

Je Jouw Excellencie Gouvenor Kasteel, Mynheer Franklin, Consulaat General De Vereenigde Staten, Heeren van de Gouvernment van het Koninkrijk De Nederlanden. Komandant Suermondt, en mensen van Curaçao.

Ik voelen Mij bevelen van je taal is ooitklien. En voor die eerbiedigen ik hopen U verstaan mij sprekeen in Engelsch.

It was on February 11, 1942, that the initial task force of United States troops landed here. It thus lacks only 5 days of being 5 years from the time United States forced arrived in Curaçao to assist in the defense of resources vital to the prosecution of the War we waged against the tyranny of dictators.

Actual combat has ended and the President of the United States Mr. Truman, has only recently declared officially the termination of hostilities.

We are cathered on this Fifth Anniversary as representatives of our receptive Governments to participate in a ceremony symbolizing the close cooperation of our forces during the war, and marking the turnover of United States military installations in

Curaçao and Aruba to the Netherlands Government. At the conclusion of this ceremony, the United States military forces will be formally withdrawn from this territory of a friendly and sympathetic sister nation. It is altogether fitting in these modern times of the airplane that these soldiers will leave Curaçao by air and return to their home stations from Hato Field, the scene of our mutual endeavors during the war. Hato Field, soon to become a first class airport to and from people of all nations will go, gaining that better knowledge of their lands, and that better knowledge of other peoples so necessary if we are to understand each other and live and progress in peace.

At the conclusion of this ceremony we will pay special honor to the war dead. Twelve deceased members of the Armed Forces of the United States will be transferred from the hallowed ground in which they have rested here in Curaçao to the hallowed ground of their native land. Fittingly, 6 of these heroes were Navy men and 6 were Army, of which 2 were from the Army Air Forces. Thus, typifying the close cooperation of air, ground and sea forces in all areas in winning the war.

Tomorrow, a similar ceremony will be held in Aruba in honor of the 15 war dead of the United States there. Among them are 2 officers, an honored member of the United States Coast Guard, and a heroic seaman of the Merchant Marine. Thus, still further showing that it required all services, all ranks, to gain the victory.

In this 5 year period in Curaçao and Aruba we of the United States Forces, had a golden opportunity to mix with the military men and the people of your nation. We have learned to known and admire you. Through it all we have learned that the problems of life, as well as of war, in the existence of our allies in Curaçao and Aruba are very, very similar to our own in California, Oklahoma, Texas or New York.

It was a situation in which the men of our nations, faced though they were with the gravity of war, gained mutual confidence and respect which cannot help but be reflected in good-will between the United States and Holland. Though the problems of Victory are many, we share the satisfaction that comes with peace; we know that our struggle for freedom was more than worth the effort.

The close cooperation which brought us victory in the war should be maintained for the continuance of the peace for which we fought. Although our soldiers will not be stationed together as they were when United States and Dutch troops shared barracks areas in Camp Suffisant and Hato Field, our interests will nevertheless be as interrelated as they were then.

As tangible evidence of the bond between us, I am informed that a museum is being established in Curaçao dedicated to the memory of the wartime President of the United States Franklin Delano Roosevelt. On taking leave of United States wartime bases and fortifications here, Governor Kasteel, I take pleasure in giving the people of Curaçao, so that they can be seen in your museum, the colors under which troops of the United States served in your country, the very flags of the United States which flew over Camp Suffisant and Hato Field during World War II. They are presented as a symbol of good-will and understanding between our nations. It is with this presentation that I officially return Curaçao garrisons, occupied by troops of the United States during World War II, to the Netherlands Government. Veel dankens, en goed geluk tot ons vriends in Curaçao.

Na afloop van deze plechtigheden ging de Gouverneur rond met den Generaal en stelde hem voorts aan de aanwezigen voor. (Gezien dit niet op het programma stond, bracht het enigszins verwarring.)

Toen verliet men Fort Amsterdam en ging zich opstellen voor het Gouvernementshuis aan de waterkant. Op een lichter zagen wij 12 kisten staan, 6 bedekt met Noordamerikaanse vlaggen en 6 bloot. Tegen 12 uur kwam de rouwstoet van het Rifstadion aan. De volgorde van de stoet is als volgt:

a) drie zijspancombinaties van de Militaire Politie;

b) het muziekcorps van de V.K.C. met 1 hoornblazer;

c) de Commandant van de begrafenisstoet, Kapitein Van Oort;

d) een Vuurpeloton van de Militaire Politie, bestaande uit 1 Officier, 2 onderofficieren en 22 man;

e) Zes Weaponcarriers, waarop de kisten met de overblijfselen den Noordamerikaanse Militairen. Zij werden bestuurd door een onderofficier van de schutterij, die een gewapende schutter naast zich had. Bij de eerste weaponcarries waren vier officieren van de Nederlandse Marine rechts, en vier van de Landmacht links, die als slippendragers, tevens als dragers fungeerden; bij de tweede acht sergeanten-majoor van de Landmacht, bij de derde acht minderen van de Marine, bij de vierde eveneens acht minderen van de Marine; bij de vijfde vier minderen van de Marine en vier minderen van de Landmacht; bij de zesde acht minderen van de Landmacht.

f) Hierop volgden de vertegenwoordigers van de Noordamerikaanse regering: de Consul-Generaal, de Heer L. W. Franklin; Kapitein Williams, vervolgens de Oudst-Aanwezend Zee-officier Overste H. J. Suermondt en de Commandant van de Landmacht Overste Van Dun met hun adjudanten, de Commandant van de Militaire Politietroepen, Overste Venema, de Waarnemend Garnizoenscommandant Majoor Boutmy.

g) en h) Afdelingen Marine en Landmacht, elk bestaande uit één officier, vier onderofficieren en 46 man.

i) Padvindsters en Padvinders.

j) Eén zijspancombinatie van de Militaire Politie.

In afwijking met het programma was er geen zevende weaponcarrier met kransen, doch de kransen werden op de dodenkisten geplaatst. Voor het Gouvernementshuis verliep alles keurig volgens programma.

Men trok langzaam door de straten. Gisteren schreven we reeds hoe het volk onder de indruk stond toe te kijken. Het was een ontroerend moment in het drukke leven op Curaçao. Op het balcon van het huis van den Bisschop zagen we de Hoog Eerw. Pater C. Gallé O.P., Provic. Apost., omringd van enkele Paters de doden de laatste hulde betuigen. Op het plein voor het Gouvernementshuis aangekomen, sprak de heer Lewis van het Noordamerikaanse leger nog enkele toepasselijke woorden, toen de boten wegvoeren, werd er stilte gevraagd en het taptoe op Noordamerikaanse wijze gegeven, klonk door de ruimte.

UITVAART.

Gisteren tegen 16 uur verliet de boot de „Groundsplice" onze haven. Weer stonden de mensen stil; een school had zich opgesteld op het plein voor het Gouvernementshuis; men wachtte stil; op de muur van het Fort verscheen een erewacht. Men blies ten afscheid de hoorn; langzaam voer de boot de haven uit; de vlag werd gestreken in alle plechtigheid. Een vrouw op de Awasá zeide: „E pobernan" („De stakkers"), denkend aan het leed dat de oorlog bracht over die mensen en hun nabestaanden......

Van de Vrouw, voor de Vrouw

Onze taak: blij zijn!

„De blijheid is een hemel, waaronder alles welig groeit en bloeit behalve giftplanten"! Volgens mij moeten wij, vrouwen, de blijheid beschouwen als een heldhaftige deugd, waarnaar wij ernstig moeten streven. En waarom?

Ik hoor de pessimisten al uitroepen: „Blij zijn? Er is geen vreugde meer in de harten, in de gezinnen. Hoe zou het ook kunnen? Het leven is zo zwaar, zo vol geheimen en onoplosbare raadsels. Blijheid? En de hebzucht dan, die alle rechtvaardigheid verdongen heeft? En de zelfzucht dan, die alle naastenliefde boycot? En de voortdurende jacht naar genot en avonturen, die de levensvreugde langzaam maar zeker vermoordt?!

Juist om dit alles hebben wij een taak te vervullen n.l. wij moeten blij zijn! Wij moeten de blijheid, de echte blijheid, die van binnen uitstraalt, weer obewimpeld binnenbrengen in ons gezin. De vrouw „heerst" immers in het gezin? Zij is daar de dienende liefde, en daarom kan zij gemakkelijk de weg vinden naar de harten.

Blijheid is zo'n echt sociale deugd, zo'n vrouwelijke deugd. In iedere vrouw leeft het verlangen om te dienen, om te helpen om goed te doen. De vrouw wil zélf gelukkig zijn en anderen gelukkig maken.

Emiel Fiedler zegt dit: „Ik moet een licht zijn... aangestoken door Christus. Als ik voor één mens een stukje weg zou verlichten, zodat hij niet struikelde, zou ik niet tevergeefs hebben gebrand".

Een licht zijn... voor anderen „een stukje" weg verlichten! Vreugde om je heen verspreiden. Blij zijn!!

En waarom zo de nadruk hierop leggen?

De vrouw is meestal niet geroepen om grote sociale daden te verrichten. We moeten anderen niet „vertellen" hoe heerlijk ons Katholiek Geloof is, neen, zij moeten het aan ons zien!

Wat doet het iemand goed in een gezin te komen waar vader, moeder en kinderen blij, opgewekt zijn! Misschien zijn die mensen arm, misschien zijn er zieken in huis, wie weet hoeveel kruisjes daar gedragen worden.. maar er is „iets" dat hen bindt, dat hen helpt.

„Ik moet een licht zijn... aangesloten door Christus!" Dát merk je op in zo'n huisgezin, en dat doet je goed.

Wij, vrouwen, meisjes, moeten er op letten om waar we ook zijn, hoe we ons ook voelen: blij te zijn. Ook thuis. Want „Charity begins at home!"

Wij kennen allemaal Juffrouw X, is het niet? Buitenshuis is zij een Engel: goed, opofferend, vriendelijk, hartelijk, gedienstig.. In de huiskamer zet ze haar „engel-masker" af, en de huisgenoten kennen haar nooit anders dan veeleisend, bazig, zelfzuchtig, mopperend.

Hebben haar ouders, broers, zusters geen recht op wat blijheid?

Juffrouw X vergeet dat zij „een licht moet zijn" en vooral vergeet ze, dat ze „aangestoken is door Christus", dat ze dus voor Hém goed moet zijn voor „alle" menens, waar ze mee omgaat!

Er was eens een meisje, een kleine puk van 8 jaar, dat een heel aardig „spelletje" had uitgedacht. Ze vroeg haar zusjes en vriendinnetjes om mee te spelen: ze zouden elke dag een lijstje maken van de „prettige en leuke" dingen, die ze ondervonden. 's Avonds konden ze nagaan wie de meeste had. Op haar lijstje stond b.v. „Het heeft vandaag net geregend, mijn grote pop is op de de grond gevallen en is niet stuk gegaan, een roodbortsje vloog de klas in" enz. enz. Kinderlijk, hé? Maar... zegt dat „spelletje" óns niets?

Zou het niet veel leuker zijn — ook voor ons — om de prettige dingen van elke dag op te merken, dan ons blind te staren op alle mogelijke troubles... die meestal ook groeien naarmate wij er meer aan denken?

PIJN IN DE HEUP.

Het aanhouden van de pijn wijst er op, dat het niet lauter vermoeidheid is.

Het is noodzakelijk de schadelijke bestanddelen (zoals urinezuur) die waarschijnlijk de oorzaak zijn van Uw pijnen te verwijderen.

Hiervoor is het aangeraden een bekend snel werkend middel te gebruiken: de Witt's pillen voor de nieren en de blaas.

Met behulp van de Witt's pillen zullen de genoemde schadelijke stoffen, verwijderd worden van Uw organisme. Omdat dat middel een directe uitwerking heeft op de nieren bewerken de meest belangrijke verwijderingsorganen.

Koopt een flesje de Witt's pillen voor de nieren en de blaas.

50 Jaren succes.

In flessen van twee grooten met 40 en 100 pillen.

CURAÇAO

DROEVE ONGELUKKEN.

Gisteren hadden er twee droeve verkeersongelukken plaats op Curaçao. E envrouw M. genaamd van Lagoen, op de Bredestraat aangereden, werd dusdanig verwond, dat zij naar het hospitaal overgebracht aan haar verwondingen overleed. Onze deelneming aan de familie.

Bij een ander auto-ongeluk liep een voetganger een beenbreuk op.

PERSBERICHTEN.

Op 1 Februari 1947 werd de radiotelefonische dienst tussen Curaçao en Argentinië voor het publieke verkeer open gesteld. Het tarief bedraagt per minuut op weekdagen 10.— G. en op Zondag 8.— G.

* **

Ter gelegenheid van de verjaardag van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Beatrix heeft Zijne Excellentie de Gouverneur van Curaçao, mede namens bevolking, telegrafisch gelukwensen aangeboden aan Hare Majesteit de Koningin en Hunne Koninklijke Hoogheden Prins Bernhard en Prinses Juliana, waarvoor oprechte dank werd betuigd.

„CURAÇAO".

Er verscheen een aardig gedrukt boekje met de titel „Curaçao, de parel der Nederlandse Antillen". Het wordt een beetje ingewikkeld met die parels, men heeft al reeds een parel der Antillen en nu komt er nog een parel van de Nederlandse Antillen bij.

Het boekje is geschreven door een zekeren Amilco, die welbekend is, meent de inleiding. Zijn vrouw tekende enkele schetsen voor het boekje, die „typisch" Curaçaose indrukken geven. Natuurlijk biedt Curaçao meer dan wat men in een boekje van een dertig bladzijden kan vertellen, te veel ook wijst men op het „typische", dat wat overbleef uit de oude tijd en wat wij maar steeds weer zien uitgetekend, het moderne Curaçao moet men ook bekend maken. De schrijver zwaait de Missie grote lof toe voor het schoolwerk enz. Het is de eer van de Missie, dat het onderwijs zo algemeen gevolgd wordt. De poëzie in het boekje gaat niet erg hoog, dat blijft bij „een glorieus ontbijt, vol appetijt" op Piscaderabaai. Het boekje zal verschillende mensen niet erg tevreden stemmen; het is te vluchtig.

VERSIERING.

De commissie voor versiering van de Oranje-vereniging verzoekt onder de burgerij op te wekken om bij de aanstaande Blijde Gebeurtenis hun huizen, hun winkels te versieren. Bedenkt een schoon plan en maakt voorbereidingen.

POSTKANTOOR.

Wij ontvingen een ingezonden artikel over het postkantoor. De schrijver van dit artikel kan zich o.i. beter eerst vervoegen bij den directeur, daar hij misschien een aannemelijke verklaring kan krijgen, zodat het niet nodig is daarover in het publiek te schrijven.

BENOEMINGEN.

In de benoemingslijst van deze week kan men nalezen hoe de heer Van Boven van hoofd tot directeur werd van het Departement van Sociale- en Economische Zaken. Het was een lange weg van D.A.S.E. tot 5 Februari 1947. Onze gelukwensen.

LIJDENSMEDITATIES.

Gedurende de Vastentijd worden de Lijdensmeditaties in de Nederlandse taal gegeven door den Zeer Eerw. Pater v. Anoorsel in de Kerk te Groot Kwartier, iedere Maandagavond om 19.30 uur.

Het Nederlandse Mannenkoor zal daarbij toepasselijke liederen zingen.

De eerste Lijdensmeditatie wordt gehouden Maandagavond 24 Februari om 19.30 uur.

CADEAU VOOR DE REDACTIE.

Liberty stuurde ons als agente van de Firma Tieleman & Dros uit Leiden, kennismaking enige blikjes uit de grote keus van geconserveerde levensmiddelen die deze firma nu wederom naar Curaçao levert. Onze dank.

CHRONOLOGISCH OVERZICHT VAN HET SPORTPROGRAMMA.

Feestelijkheden ter gelegenheid van de geboorte van de vierde Oranje Telg.

10.15 uur: Behendigheids-wedstrijd rond het Waaigat voor bezitters van auto's zowel Dames als Heren. Behendigheids-wedstrijd rond het Waaigat voor bezitters van motorfietsen.

10.30 uur: Zeilwedstrijd voor vissersboten, start Wilhelminabrug, keerpunt Piscaderabaai en eindpunt Fortvlag.

10.40 uur: Wegwedloop met hindernissen (ongeveer 2½ km.) door Otrabanda, start Politie-post Brionplein.

10.50 uur: Behendigheids-wedstrijd voor gewone fietsen door Otrabanda (2½ km.)

11 uur: Rolschaatsen-wedstrijd rond het Waaigat, start Chumaceiro-kade.

11.15 uur: Boegsprietlopen voor het Gouvernementsplein.

11.30 uur: Roeiwedstrijd met sloepen in het Waaigat, start Chumaceiro-kade.

* * *

14 uur: Volksspelen voor Jongens en Meisjes in het C.B.L.O.-stadion.

Meisjes van 11, 12 en 13 jaar: Blikslaan; hindernislopen; korfbalgooien; steltenlopen.

Meisjes van 14, 15 en 16 jaar als boven.

Jongens van 11 en 12 jaar: Blokjesrapen; touwklimmen; hindernislopen; steltenlopen.

Jongens van 13 en 14 jaar: Ringsteken op de fiets; mastklimmen; baldribbelen; hindernislopen; deltrappen.

Jongens van 15 en 16 jaar: hordenlopen; touwtrekken; doel- [illegible] op de fiets.

Voor alle leeftijden **varkentjesvangen.**

18 uur: Lintendans op het Brionplein.

De prijzen zullen voor de senioren in hoofdbaak uit geld bestaan, terwijl bij de jongens en meisjes ook luxe prijzen zullen worden uitgereikt.

Opgave voor alle wedstrijden zo spoedig mogelijk bij een der heren van de Sportcommissie (uitsluitend schriftelijk): A. B. Faay, Pietermaai 68; M. C. Cadieres, Havenkantoor, Handelskade; A. N. Th. van Meeteren, Havenkantoor, Handelskade; J. Fruchter, Herenstraat; J. J. Beaujon, Waterfort; P. Breusers, Postkantoor; H. J. Nieuwenhoff, Isla; A. M. Smit, Parera.

OVER POLITIEBERICHTEN.

Daar er de laatste tijd op Curaçao zeer veel wordt gestolen en onder publiek blijkbaar de verkeerde mening heerst, dat men geen voorzorgen in acht behoeft te nemen, dat er hier „toch niet gestolen wordt", verzocht de Hoofdinspecteur van Politie Botterweg ons, elke week een kleine ruimte uit te sparen voor het opnemen van recherche-berichten.

Dat dit tot dusverre niet geschied was is een gevolg van een tekort aan tijd. Dat de recherche hier thans toe overgaat, houdt niet in, dat die tijd er nu wel is, maar door omstandigheden gedwongen wordt desondanks tijd er voor uit te trekken. De redenen die haar daartoe dwingen, is gelegen in de toenemende nonchalance van het publiek en de daarmede gelijke tred houdende toeneming van de misdaad. Deze toeneming valt vooral te constateren onder op de opgroeiende jeugd en is grotendeels het gevolg van foutieve opvoeding door de ouders en de zoals hiervoren gezegd de slordige wze, waarop het publiek in het algemeen met haar geld en goederen omspringt. Deze slordigheid staat gelijk aan het bieden van gelegenheid tot stelen. Geregeld komt het voor, dat woningen bij het verlaten niet behoorlijk worden afgesloten, dat goederen en/of geld in auto's worden gelaten zonder dat deze behoorlijk afgesloten zijn, dat geld en waardevolle voorwerpen achteloos in badhokjes worden achtergelaten instede deze te deponeren bij den beheerder van het zwembad, dat koffers en kisten bij het verlaten van hotels of andere slaapgelegenheden niet behoorlijk worden afgesloten enz., enz. Het is hoog tijd, dat het publiek in het algemeen zijn verantwoordelijkheid te dezen opzichte gaat verstaan teneinde de misdaad tot de kleinst mogelijke proporties terug te brengen. Ramen en deuren dienen bij niet aanwezigheid van de bewoners behoorlijk te zijn afgesloten, geparkeerde auto's bij het bevatten van goederen dienen ontoegankelijk te zijn voor derden, rijwielen dienen niet op straat onafgesloten achtergelaten te worden, winkels bevattende een flink kapitaal aan goederen dienen beter afgesloten te worden dan zoals het voorkomt met een hangslot van een paar kwartjes. Op deze wijze zou voortgegaan kunnen worden, maar voorstaande mag voldoende worden geacht het publiek uit zijn verregaande roekeloosheid wakker te schudden.

Wanneer een ieder die deze woorden leest, handelt naar de vorengenoemde suggesties, zal de strijd met de misdaad een stuk gemakkelijker worden voor de Recherche en een weldaad worden bewezen aan dat gedeelte van de Curaçaose jeugd dat tot nu toe gelegenheidsdief is. En dat gedeelte is groot, geachte lezer. Dan zal de Recherche ook meer tijd kunnen besteden aan zaken van belang, die nu de de stroom der werkzaamheden onopgelost blijven en behoeft geen aangifte van diefstal achterwege te blijven, „omdat het toch niet uitkomt". Dit laatste is een zeer verkeerd standpunt, want in vele gevallen komen de daders te voorschijn, zij het soms na weken en maanden.

De Recherche wil geen reclame voor zichzelf maken door het volgende, maar enkel vermelden, dat zij hard werkt en het voorkomt, dat een rechercheur meer dan 120 overuren per maand maakt, zonder enige vergoeding of vrije dagen er voor terug te ontvangen.

Geachte publiek, de Recherche doet haar best, het is thans aan u om te tonen in hoeverre u uitsluitend door attent te zijn, mede wilt werken de misdaad te beteugelen.

De bedevaartgangers keerden uit Coromoto terug. Men was zeer voldaan over de organisatie van de bedevaart, en men vond overal bereidwillige mensen op de lange tocht naar het binnenland.

NIEUW SCHIP VOOR DE K.N.S.M.

Gistermiddag arriveerde op Curaçao het nieuwe schip van de K.N.S.M. de „Telamon". De boot is 2893 bij 1570 ton groot. Gepavoiseerd liep de „Telamon", die op de New York lijn za varen, onze haven binnen. Het schip zal nog gevolgd worden door een ander schip met de naam „Triton", dat eveneens in Canada gebouwd werd. Naar wij vernemen kon het schip nog juist voor de koude de havens van Canada verlaten, zodat het niet door het ijs werd opgehouden.

PARLEMENTAIRE COMMISSIE.

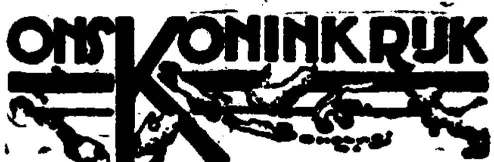
Tijdens het diner met de heren Statenleden in de club „Trianon" waarbij ook Zijne Excellentie de Gouverneur aanwezig was, werd het woord gevoerd door den voorzitter der Staten, den heer Desertine, den heer Kropman en de heren Da Costa Gomez en Eman, terwijl op aandringen van de heren ook de Gouverneur enkele woorden sprak.

Hedenmorgen vertrok de Commissie naar de Bovenwinden.

K.S.C.

Programma voor morgen. Des ochtends Schoolvoetbal: School Julcio — St. Jozefschool.

16 uur: Johan Maurits — Stormvogels.

S. S. OSSIAN GEZONKEN.

Gisteren is het Ierse S.S. Orssian van 1.514 ton ter hoogte van den Helder gezonken nadat een mijnontploffing de ketels had doen springen. Alle opvarenden werden door het Zweedse S.S. Wandia naar IJmuiden gebracht. (Aneta, 6.2).

DE TRAGIEK VAN HET JODENDOM.

Gistermiddag verleende de heer Elihu D. Stone jurist teruggekeerd van het congres van Bazel een onderhoud aan de journalisten.

De vragen liepen natuurlijk over het grote Zionistencongres daar in Bazel. We kennen in onze litteratuur nog dat gedicht van Eduard Brom over het Zionistencongres, we kennen de figuur van Jacob Israel de Haan. In het gedicht van Brom is de dichter ontroerd bij het zien van al die waardigheid der oude Israelieten. „Nu echter, zeide ons de heer Stone, „zag men schaduwen van mensen, die gekweld en gemarteld waren in de kampen en ternauwernood de dood ontsnapt waren". Hij wees op het tragische van de situatie de Joden zo gemarteld hadden nu vrijheid verhoopt en nu kunnen zij nergens heen, nu worden zij niet toegelaten in Palestina.

We vroegen of het congres van Bazel werkelijk een fiasco was. „Zo zeiden U natuurlijk de persmensen", zeide ons de heer Stone", doch men moet weten dat het congres door de houding, die het innam juist een principiële verklaring gaf aan de wereld." Het congres van Bazel besloot niet naar Londen te gaan daar men geen basis heeft om te vermoeden, dat men daar in Londen recht zou wedervaren. Men kent de verklaring van Balfour, men kent de politiek van Churchill van Lloyd George, men weet dus dat Engeland niet juist handelt, nog méér men weet, dat het Witboek dat Engeland uitgaf vlak voor de oorlog voor de Volkerenbond niet geaccepteerd kon worden. De oorlog kwam tê ploteling. Tijdens de oorlog begreep men dat er maatregelen getroffen moesten worden die oorlogsmaatregelen waren en men weet toch dat de Joden streden voor de geallieerden met grote dapperheid. Zij stuurden „het brood van hun tafel" naar de soldaten toen Rommel steeds verder oprukte.

Er was inderdaad te Bazel verschil van opinie doch dat verschil over de methode van werken, geen verschil in principiële houding.

Men heeft het recht gekregen binnen te komen, men heeft het [illegible] indien er meerderheid is de Joden een staatsverband kunnen opbouwen.

De heer Stone wees ieder verdelingsplan af, als onmogelijk en niet door te voeren en als tegen de afspraak. Hij wees op het treurige feit toen men een niet zee-waardige boot weer teruggezond, de boot verging in de Zwarte zee met man en muis. Hij wees op het zenden naar de kampen naar Cyprus. Hij zag dat de ondergrondse zich wettelijk kon heten. Hij verweet Engeland een grote fout te hebben begaan, men had de be'ofte moeten nakomen, dit is niet gebeurd., slechts het idee van de Joden, doch hij beriep zich op een open brief tot Bevin van R. Crossman en van Ernst Frankenstein. Tragisch wat dat het plan om 100.000 personen binnen te laten ook geen verdere hulp vond.

Men kan in Palestina niet in een territorium gaan leven, „het wordt het leven in een ghetto". Wijzend op het feit dat de Joden veel goed verrich hebben in Palestina wees de heer Stone er op dat de overeenkomst van San Remotulie de Joden toestond naar Palestina te gaan ook door Nederland is getekend. Er kwam nog een vraag over de mogelijkheid die de Nederlandse regering nu aanbied om 10.000 Israelieten in Suriname toe te laten.

De heer Stone antwoordde hierop in deze geest. De Joden die zo zwaar geleden hebben, die gemarteld werden verdienen zij nu dat zij in een onbeschaafde streek geplaatst worden, om maar te trachten er iets van te maken. Laat men doen wat men beloofde en wat ook Churchill zeide, dat Engeland doen moet.

Het Jodendom heeft nu geen status, men moet maar aankloppen en smeken.

Het was een tragische conferentie, een conferentie, die uitzicht gaf op veel ellende en verdriet.

Men vroeg naar de oorzaak van de aanhouding van Engeland, doch er werd geen verklaring geboden.

„Geef ons Palestina en wij willen de wereld weer grote figuren schenken als Mozes en David", meende de heer Stone.

Wat is Chemie ?

De rol van de chemie in het dagelijks leven spee't beseffen we nauwelijks, maar die rol beseffen we pas indien we ons realiseren welke voortschrijdende vooruitgangen de chemie mogelijk heeft gemaakt. Nu vragen we ons verwonderd af, hoe deze vooruitgangen tot stand zijn gekomen. Als eenmaal onze nieuwsgierigheid is aangewakkerd, en enige onzer vragen beantwoord, voelen we een sterk verlangen in ons opkomen, om een volledige verklaring; en beseffen, dat, om het tenvolle te begijpen, we bekend moeten geraken met de fundamenten welke aan deze wetenschap verbonden zijn. Scheikunde is namelijk een natuur-wetenschap.

En onder de natuurwe'enschap verstaat men, die delen der mense'ijke kennis, die ons iets zeggen van de dode of levende natuur. De scheikunde gedraagt zich, evenals de proefondervindelijke na'uurkunde in de beantwoordine harer vragen.

Ze leert nl. in de eerste plaats, de midde'en kennen, waadoor, men de eigenschappen van de verschillende zelfstandigheden, waaruit de korst der aarde bestaat en die de samenstellende delen van het dierlijk en het plantaardig organisme uitmaken, ontdekken en nader bepalen. De scheikunde brengt door zijn vragen een mineraal of enig andere zaak, die door de woorden der scheikundige taal der verschijnselen word. uitgedrukt; op deze of generlei wijze, gerangschikt of samengeste:d bevat. Dit noemen we de scheikundige ontleding.

Verder leert de taal der verschijnselen der scheikunde, nieuwe verbindingen vast stellen, waaruit hij ta loze nuttige waarheden afleidt, die in toepassing kunnen gebracht worden op fabrieken en kunsten, op het bereiden van geneesmiddelen en op de metallurgie. Dit noemen we de toegepaste scheikunde eindelijk wanneer de scheikundige een samengesteld lichaam heeft gescheiden, (evenals we een woord in lettergrepen kunnen verdelen) b.v. u.tramarijn, dan wordt van hem gevorderd, dat hij de letters van dat woord weder tot zijn geheel brengt hetwelk hetzelfde uitdrukt dat hij het ultramarijn met al zijn eigenschappen weder samensteld, dit noemen we de scheikundige samenstelling.

Deze beschouwing is te lezen in het tijdschrift „De Stethoscoop" en we willen er de volgende opmerking bij plaatsen.

Inderdaad het is zeer goed om voordat men chemie gaat studeren, eerst eens goed na te gaan, wat nu toch wel chemie is. Het zou toch immers kunnen voorkomen, dat men sterrekunde gaat studeren, terwijl men meent, dat men chemie aan het studeren is. Dit is des te noodzakelijker, dan als men niet goed weet wat chemie is men misschien aanverwante vakken gaat bekijken en niet meer bezig is chemie te studeren, terwijl men toch heus echt meent, dat men als chemicus bezig is. Wetenschap nu is het zoeken naar de oorzaken der dingen. doch men kan dat dieper en minder diep doen. „Men onderscheidt nu echter verschi'lende wetenschappen al naar gelang van het onderwerp, waarvan men de oorzaken aan het zoeken is. Zo kan men de natuur als object van zijn onderzoek nemen en dan spreekt men van natuurkunde. doch al heel gauw zal men gaan vragen en chemie dan dat gaat toch ook over de materie, de stoffen die we vinden in de natuur?

Wat is nu toch het verschil tussen de chemie en de natuurkunde daar zij toch hetzelfde object hebben n.l. de natuur. Het antwoord hierop is zeer verlichtend zowel over het object van de chemie als over het object van de natuurkunde. De natuurkunde zegt men is de wetenschap waarbij men de oorzaken opzoekt die een verklaring geven van die veranderingen. die wij waarnemen in de natuur waarbij de objecten. de stoffen. niet totaal, essen'ieel vernaard worden. doch waarbij het bijkomstige veranderd wordt waarbij het object veranderingen ondergaat die de zaak als zodanig niet van wezen veranderen.

He' object van de natuurkunde zijn de accidentele, de bijkomstige veranderingen in de natuur, terwijl de chemie juist die veranderingen gaat beschouwen in de natuur waarbij de stoffen totaal veranderen, ophouden te besaan. gehéél veranderen in een andere stof.

....

Eigen gedelegeerden voor de West in Den Haag

Nieuwe besprekingen op komst.

Enkele dagen voor het vertrek van de Parlementaire Commissie naar Suriname en Curaçao is de heer Lim A Po, die voorzitter was van de Surinaamse Statendelegatie, welke destijds ons land bezocht om een petitie te overhandigen aan de Koningin, in Nederland teruggekeerd voor het voeren van nieuwe besprekingen met de regering.

Zijn wij wel ingelicht, dan vormt het voornaamste onderwerp van deze besprekingen de aanstelling op korte termijn van een permanenten vertegenwoordiger voor Suriname bij de Nederlandse regering. Zelfs schijnt de mogelijkheid aanwezig te zijn, dat, indien deze gedachtenwisseling tot gunstige resultaten voert, de heer Lim A Po zelf als gecommi.teerde van Suiname in Den Haag zal worden benoemd, De Staten van Suriname schijnen daartoe de wens te kennen te hebben gegeven en in Den Haag wordt dit initiatief, zo vernamen wij, met instemming begroet.

Alvorens echter tot een definitieve aanstelling kan worden overgegaan, zullen nog enige punten van juridische aard moeten worden geregeld, waarbij in de eerste plaats de positie van den Surinaamsen gecommitteerde in Den Haag moet worden vastgesteld, terwijl tevens een vertegenwoordigende functie met betrekking tot Suriname nog nadere formulering behoeft.

In Suriname heeft men blijkbaar gedacht aan de mogelijkheid, den vertegenwoordiger naar Den Haag te zenden als gecommitteerde van de Staten van Suriname, doch in regeringskringen schijnt men een dergelijke figuur niet met de staatkundige verhoudingen in overeenstemming te achten.

Veel juister zou men het achten, indien de Surinaamse gecommitteerde zou worden benoemd door den Gouverneur. Daarvoor zou thans te meer aanleiding bestaan, nu de Nederlandse voorstellen tot vernieuwing van het staatsbestel van Curaçao en Suriname, waarbij vrijwel volledig tegemoet wordt gekomen aan de indertijd door de delegaties geuite wensen, nog juist voor het einde van het vorige jaar zo ver gereed gekomen, dat toezending daarvan aan de Gouverneurs zeer binnenkort kan worden verwacht. Aangenomen wordt zelfs, dat deze voorstellen Paramaribo en Willemstad zullen bereiken tijdens het verbijf van de Parlementaire Commissie aldaar. Op grond van deze ontwikkeling wordt de hoop gekoesterd, dat de besprekingen tussen de regering en den heer Lim A Po spoedig tot overeenstemming zullen leiden.

Wij vernemen voorts, dat tussen Suriname en Curaçao overleg wordt gepleegd over de spoedige aanwijzing van een vertegenwoordiger van Curaçao, die in dezelfde positie als de Surinaamse gecommitteerde zijn land in Den Haag zou kunnen vertegenwoordigen.

(Het Parool).

Voor de bloei van Suriname

Instelling van een Welvaartsplan.

Ingediend is het wetsontwerp tot stichting van een „Welvaartsfonds Suriname" groot ƒ 40 millioen dat blijkens de memorie van toelichting uitgaat van een algemene visie op de ontwikkelingsmogelijkheden van het land.

Grondgedachte is, dat de tijd voor Suriname uitsluitend als plantage-kolonie voorgoed voorbij is. Suriname kan slechts tot bloei komen als een land van kleine en middelbare lanbouwers en veeboeren, waarbij echter gewaakt moet worden tegen de tendens van zulk een maatschappij om zich onvoldoende te differentiëren, Daarom is onmiddellijk aandacht besteed aan de samenhang van landbouw, veeteelt en daarop berustende industrie. Deze zal deels landbouwproducten voor de export verwerken en deels in de locale behoefte voorzien.

Zowel voor de afzet van de landbouwproducten als voor de bloei der locale industrieën is een verbeterde landinrichting met concentratie der bevolking gewenst, hetgeen ook de overheidsvoorzieningen en de culturele verzorging der bevolking goedkoper maakt en dus op hoger peil kan brengen.

Zonder alles op een kaart te zetten is toch een zodanige ontwikkeling in bepaalde cultures (rijst, citrus, cacao) mogelijk, zodat een uitvoer kan worden bereikt waarmede de noodzakelijke import kan worden betaald.

Een aanvullende plaats kan nog altijd worden ingenomen door enkele plantage-cultures (bananen, cacao, koffie, suiker), terwijl ten slotte Suriname's bezit aan mineralen en hout een welkome gelegenheid biedt om 's lands welvaart (ook industrieel op nog bredere basis te stellen.

Toeneming van bevolking zal in een land van deze structuur nog lang welvaartbevorderend werken en zal dus door immigratie worden bevorderd. Op deze grondslagen schijnt een matige maar solide welvaart voor Suriname stellig bereikbaar.

Het beheer van het fonds wordt opgedragen aan den Gouverneur van Suriname, die zich daarbij door een raad van advies zal doen bijstaan.

40 MILLIOEN GULDEN VOOR SURINAME.

Voor het vertrek van de Parlementaire Commissie naar West-Indië heeft het A.N.P. een kort onderhoud gehad met Prof. J. H. A. Logemann.

De reis naar de West kon Prof. Logemann slechts ten dele vergelijken met die van de parlementaire commissie Van Poll naar Indonesië. „De laatste vertrok met een bepaalde onderzoekingstaak, terwijl wij ons in den brede op de hoogte gaan stellen.

De aankondiging van ons bezoek", aldus spreker, „is in de kringen der statenleden, die verleden jaar als Westindische delegatie naar Nederland kwamen, met enige reserve ontvangen. Dit is ook begrijpelijk. Men was immers geneigd om de reis naar de West, voor een deel ook een tegenbezoek, te zien als een middel om met allerlei gewichtigdoenerij de dringende hervormingen op de lange baan te schuiven. Dit laatste zal zekre niet het geval zijn.

Er is in beginsel reeds een bedrag van 40 millioen gulden ter beschikking gesteld voor welvaartszorg, die ditmaal een ander karakter zal dragen dan de tot dusver gebruikelijke, incidentele hulp ter aanvulling van het budget. Dit bedrag moet verdeeld worden over 5 jaar, ingaande 1 Januari 1947. Er zal een bureau worden gesticht ter uitvoering van een plan, dat voornamelijk gebaseerd zal zijn op het welvaartsplan, dat Gouverneur Brons reeds heeft opgesteld. Prof. Logemann achtte het zeer wel mogelijk, dat dit bureau nog in de loop van dit jaar zal worden gevormd.

